

ОСНОВНІ УМОВИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ НА ІННОВАЦІЙНІЙ ОСНОВІ

ЦИГАН Р. М., КРАВЧЕНКО А. О.

УДК 338.436.33.71:330.341.1

Циган Р. М., Кравченко А. О. Основні умови розвитку агропромислового комплексу України на інноваційній основі

Стаття присвячена вирішенню існуючих проблем інноваційного розвитку агропромислового комплексу України. Автори роблять висновок, що постійний та безперервний інноваційний розвиток АПК є найважливішою складовою процвітання та ефективності сільськогосподарського виробництва. У статті визначено основні умови інноваційного розвитку сільського господарства України. Обґрунтовано значення завершення земельної реформи та створення ринку землі; фінансування агропромислового комплексу; розвитку науково-технічної діяльності. Широке застосування інновацій є найбільш дієвим і ефективним засобом вирішення соціально-економічних завдань АПК. У подальшому дослідження необхідно спрямовувати на пошук нових інноваційних підходів в управлінні сільськогосподарськими підприємствами.

Ключові слова: земельна реформа, фінансування, науково-технічна діяльність, інноваційний розвиток, агропромисловий комплекс.

Рис.: 2. **Табл.:** 3. **Бібл.:** 8.

Циган Райса Миколаївна – старший викладач, Кременчуцький національний університет ім. М. Остроградського (вул. Першотравнева, 20, Кременчук, 39600, Україна)

E-mail: chab@sat.poltava.ua

Кравченко Антон Олександрович – студент, Кременчуцький національний університет ім. М. Остроградського (вул. Першотравнева, 20, Кременчук, 39600, Україна)

E-mail: kidnamedcudi@inbox.ru

УДК 338.436.33.71:330.341.1

UDC 338.436.33.71:330.341.1

Цыган Р. Н., Кравченко А. А. Основные условия развития агропромышленного комплекса Украины на инновационной основе
Статья посвящена решению существующих проблем инновационного развития агропромышленного комплекса Украины. Авторы делают вывод, что постоянное и непрерывное инновационное развитие АПК является важнейшей составляющей процветания и эффективности сельскохозяйственного производства. В статье определены основные условия инновационного развития сельского хозяйства Украины. Обосновано значение завершения земельной реформы и создания рынка земли; финансирования агропромышленного комплекса; развития научно-технической деятельности. Широкое применение инноваций является наиболее действенным и эффективным средством решения социально-экономических задач АПК. В дальнейшем исследование необходимо направлять на поиск новых инновационных подходов в управлении сельскохозяйственными предприятиями.

Ключевые слова: земельная реформа, финансирование, научно-техническая деятельность, инновационное развитие, агропромышленный комплекс.

Рис.: 2. **Табл.:** 3. **Библ.:** 8.

Цыган Раиса Николаевна – старший преподаватель, Кременчугский национальный университет им. М. Остроградского (ул. Первомайская, 20, Кременчуг, 39600, Украина)

E-mail: chab@sat.poltava.ua

Кравченко Антон Александрович – студент, Кременчугский национальный университет им. М. Остроградского (ул. Первомайская, 20, Кременчуг, 39600, Украина)

E-mail: kidnamedcudi@inbox.ru

Tsygan R. N., Kravchenko A. A. Main Conditions of Development of Agro-Industrial Complex of Ukraine on an Innovation Basis

The article is devoted to solution of the existing problems of innovation development of the agro-industrial complex of Ukraine. The authors make a conclusion that permanent and continuous innovation development of the agro-industrial complex is one of the most important components of prosperity and effectiveness of agricultural production. The article identifies main conditions of innovation development of agriculture in Ukraine. It justifies significance of completion of the land reform and creation of the land market; financing the agro-industrial complex; and development of scientific and technical activity. It states that wide application of innovations is the most effective means of solution of socio-economic tasks of the agro-industrial complex. It concludes that further research should be directed at the search for new innovation approaches in managing agricultural companies.

Key words: land reform, financing, scientific and technical activity, innovation development, agro-industrial complex.

Pic.: 2. **Tabl.:** 3. **Bibl.:** 8.

Tsygan Raisa N. – Senior Lecturer, Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University (vul. Pershotravneva, 20, Kremenchuk, 39600, Ukraine)

E-mail: chab@sat.poltava.ua

Kravchenko Anton A. – Student, Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University (vul. Pershotravneva, 20, Kremenchuk, 39600, Ukraine)

E-mail: kidnamedcudi@inbox.ru

Уданий час аграрний сектор економіки України опинився перед системним викликом, який полягає у необхідності оновлення науково-інформаційної, технічної, технологічної бази АПК на якісно новій основі, перед потребою встановлення якісно нового інноваційного рівня розвитку. Необхідний перехід до прогресивних технологій і форм ведення аграрного виробництва, прискорене наближення до світових досягнень у цій галузі, перехід до механізмів державної підтримки, залучаючи всі потенційно здатні бізнеси АПК у процеси науково-технічного розвитку та досягнення ними конкурентоспроможного рівня.

Наукові розробки проблем інноваційного розвитку знайшли своє віддзеркалення у працях багатьох сучасних економістів, зокрема В. Іванова [1], Е. Крилатих [2], П. Саблука [3], Л. Федулової [4], О. Шубравської [5] та багатьох інших.

Основною метою виступає спрямування АПК України на інноваційний шлях розвитку і підвищення на цій основі темпів зростання виробництва, економічної ефективності та конкурентоспроможності українських товаровиробників, що дозволяють забезпечити продовольчу безпеку України. Для досягнення поставленої мети необхідне створення умов інноваційного розвитку АПК (рис. 1).

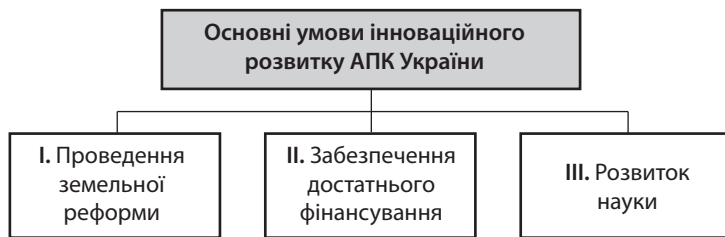

Рис. 1. Основні умови інноваційного розвитку АПК України

Джерело: розробка авторів.

I. Інвестиційну привабливість сільськогосподарської галузі України підсилить проведення реформ і формування ринку землі. Основна суть змін до земельного законодавства включає в себе два ключові аспекти:

1. Після скасування мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення викуп землі у населення дозволить виключно державі (у державну власність) з подальшим наданням в оренду ефективним фермерським господарствам через прозорі аукціони. Такий підхід забезпечить можливість державним органам контролювати: збереження родючості ґрунтів; системність і раціональність сівозмін; планування продовольчої безпеки держави; запровадження новітніх технологій; забезпечення сталого розвитку АПК; зменшення рівня безробіття в сільській місцевості; підтримку і розвиток соціальної інфраструктури сільської місцевості; тощо.

Земельна реформа також обумовлена двома важливими чинниками. Перший і головний – істотне збільшення надходжень в бюджет від сплати як орендної плати за землю, так і інших податків пов'язаних із виплатою заробітної плати сільським жителям прийнятим на роботу на новостворені нові робочі місця. Другий чинник – населення України в своїй більшості категорично не сприймає введення вільного обігу земель сільгосппризначення, а тому відчуження таких земель у будь-який інший спосіб, ніж продаж державі, викличе вкрай негативне ставлення землевласників до запропонованої урядом земельної реформи.

2. Другий аспект полягає у встановленні норм землекористування. Світовий досвід розвитку АПК свідчить що найбільш ефективним є саме фермерські господарства з невеликою кількістю земель, що обробляються. Максимальна загальна площа землі, яку пропонується надавати землекористувачу в оренду, не може перевищувати 1 тис. га. Цей підхід дозволить запобігти можливій монополізації і знищенню конкуренції на значних територіях, розв'язати на користь селян проблему концентрації земель в руках одного землевласника, забезпечити сільським жителям робочі місця і реальні доходи через фермерство.

Для розвитку ринкових земельних відносин визначальним є інститут приватної земельної власності, становлення якого в Україні проходить повільніше, ніж по інших видах власності. Динаміку процесу приватизації земельного фонду України демонструє табл. 1, рис. 2.

Аналізуючи статистичні дані бачимо, що у 2000 р. більша частина сільськогосподарських угідь були шляхом паювання передані з колективної в приватну форму земельної власності. У результаті на початок 2008 р.

51% територій України знаходився в приватній власності. Закон передбачає розділення загальнодержавної земельної власності на державну і комунальну, але цей розділ ще не проведений. Сьогодні фонд приватизованих земель в Україні майже повністю складається з сільськогосподарських угідь. У приватній власності знаходиться 83% ріллі й садів, і не набагато більше третини природних кормових угідь. Несільськогосподарських земель процес приватизації торкнувся незначною мірою. У цій частині земельного фонду в приватну власність перейшло лише 400 тис. га, або 2,5%, хоча закон дозволяє продаж цієї категорії земель, а в державному бюджеті навіть розписані доходи від такого продажу. Імовірно, що приватизація несільськогосподарських земель прискориться після розділення державної і комунальної земельної власності, але поки майже 99% приватної земельної власності – сільськогосподарські угіддя [6].

Таблиця 1

Земельний фонд України за формами власності

Рік	Форма земельної власності		
	Державна, тис. га	Приватна, тис. га	Колективна, тис. га
1995	55149	1498	3718
1996	36311	1925	22119
1997	33142	2447	24737
1998	30701	3090	26563
1999	30097	3394	26864
2000	29266	4327	26762
2001	30167	29109	1079
2002	30027	29807	521
2003	29872	30178	305
2004	29797	30326	232
2005	29671	30543	141
2006	29596	30642	117
2007	29550	30704	101
2008	29577	30794	84
2009	29292	30986	76,3

Джерело: Дані Державного комітету України із земельних ресурсів.

Ця частина національного багатства була передана новим власникам безоплатно, тобто неринковим шляхом, але наявність великої приватної земельної власності з правом її продажу (тимчасово відкладеним мораторієм) слід розглядати як створення первинного ринку землі. При формуванні і розвитку вторинного земельного ринку збільшуватиметься число землевласників, які купили землю, тобто землеволодіння стане частиною інвестиційного процесу. Світовий досвід свідчить, що саме інвестиційне землеволодіння забезпечує найбільш ефективне використання і найбільшу капіталізацію земельних ресурсів. Курс на розвиток сімейного фермерського господарства вимагає обмеження надмірного зо-

середження земельних угідь в руках окремих фізичних або юридичних осіб. Правова норма, згідно з якою земельна власність повинна бути місцем проживання і роботи її власника, – ефективний захід запобігання утворенню дуже великих землеволодінь (латифундій), що функціонують на найменшій сільськогосподарській праці. Одночасно прагнення до конкурентоспроможності сімейних ферм спонукають до оптимізації їх розмірів до рівня, відповідного можливостям сучасних технологій. Тому світовий досвід свідчить про необхідність обережного і поступового процесу концентрації сільськогосподарських угідь з метою збільшення землекористування середньої сімейної ферми.

у *Великобританії* немає спеціалізованої системи аграрних кредитів і фермерські господарства підтримуються за допомогою державних субсидій. Частка державних субсидій у вартості продукції сільського господарства становить більше чверті та є однією з найбільших у світі, галузь добре організовано. Малопродуктивні землі вилучають із сільськогосподарського землекористування та використовують під будівництво або лісонасадження, скорочують площі орних земель (за постійного зростання врожайності), багато земель відводять під численні парки, садиби, живоплоти.

У *Німеччині* діє програма стимулювання інвестицій, що дає змогу знизити процентну ставку на 4% для

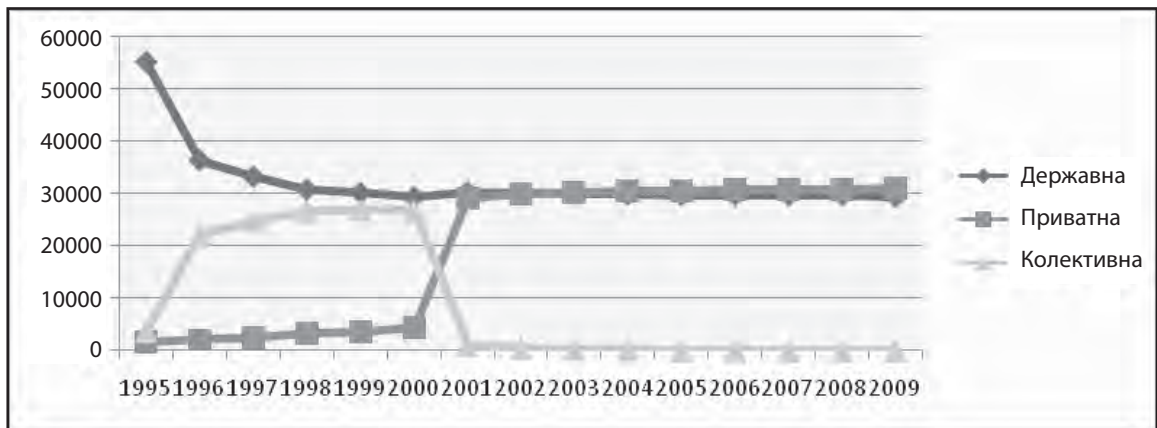

Рис. 2. Динаміка та розподіл земельного фонду по формах власності

Для забезпечення належного доступу сільськогосподарських товаровиробників до ринку фінансових ресурсів передбачається створення Державного земельного фонду, функціонування якого забезпечить впровадження іпотечного кредитування в аграрному секторі економіки.

II. Державний земельний іпотечно-інвестиційний банк (ДЗІІБ) здійснюватиме кредитування сільгоспвиробників під заставу їхніх земельних ділянок за умови рефінансування Національним банком Державного земельного (іпотечного) банку під облікову ставку НБУ (7,5%) та ставки банку у розмірі 1,5%, кредитування аграріїв за середньо- та довгостроковими кредитами може становити не більше 9% річних, навіть без щорічного виділення коштів державного бюджету для здешевлення залучених кредитів [7].

Посилення ролі Аграрного фонду у фінансовій підтримці зерновиробництва передбачає його фінансування з державного спеціального фонду, загального фонду та доходів від розміщення облігацій внутрішньої державної позички. Прогноз фінансування Аграрного фонду наведено в *табл. 2*.

У умовах ринкової економіки, як свідчить досвід розвинених країн Західної Європи, ефективність агропромислового виробництва і розвиток сільських територій значною мірою залежить від державного регулювання і підтримки. В аграрному секторі країн із розвинутою економікою функціонує система сільськогосподарського кредитування. Система фінансування аграрного сектора в різних країнах має свою специфіку. Наприклад,

довгострокових кредитів. Відсоток за кредит в іпотечних банках становить 6 – 8,5%. За оцінками економістів і даними статистики, у різних країнах у різні періоди підвищення продуктивності забезпечувало від 40 до 90% економічного зростання. Так, наприклад, у Німеччині діє загальновідомий досвід післявоєнного розвитку, яка завдяки високим темпам продуктивності належить до економічних лідерів світу.

Фермери *Франції* одержують субсидії на підвищення ефективності виробництва, поліпшення умов життя, під виведення орних земель із сільськогосподарського виробництва, на підтримку родючості земель, компенсаційні виплати за роботу в районах із несприятливими природними умовами.

Важливе місце в кредитній системі західних країн посідають кооперативні банки. Уперше вони почали функціонувати у Німеччині у вигляді кредитозберігальних сільських кооперативів.

Таблиця 2

Прогноз фінансування Аграрного фонду (млрд грн)

№ з/п	Джерело	Рік				
		2011	2012	2013	2014	2015
1	Спец. фонд	2,2	3,0	4,0	5,0	6,0
2	Облігації ВВП	5,0	9,0	10,0	10,0	10,0
3	Загальний фонд	0,8	1,0	1,0	1,5	2,0
Разом		8,0	13,0	15,0	16,5	18,0

III. Сільськогосподарська наука тривалий час функціонує в умовах впливу на неї негативних факторів. У цих умовах науково-технічна діяльність в АПК буде ґрунтуватися на: довгостроковому прогнозі техніко-технологічного розвитку галузей АПК, визначенні комплексу перспективних для галузей і економіки в цілому інноваційних проектів з упором на можливості застосування в широких масштабах; вдосконалення структури і управління державним сектором сільськогосподарської науки; широкому розвитку інтеграції наукового та освітнього потенціалів, підтримки формування базових кафедр провідних вузів в науково-дослідних інститутах, галузевих наукових лабораторій у вузах, створення науково-освітніх центрів, у тому числі дослідницьких університетів; розвитку інститутів використання та правової охорони результатів наукових досліджень і розробок [8].

Націленість на модернізацію та інноваційний розвиток покладено в основу реформування вищої освіти і науки України. У цьому зв'язку в квітні 2011 р. прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України № 279 «Про схвалення Концепції реформування і розвитку аграрної освіти та науки» [9]. Головною проблемою модернізації наукової бази Національної академії аграрних наук України (далі НААН) є недофінансування її потенціалу. Враховуючи незначні можливості вирішення цієї проблеми через державний бюджет, НААН націлюється на більш повну мобілізацію внутрішніх резервів для цих цілей. Основною метою оптимізації чисельності установ і організацій НААН є саме: переорієнтування використання фінансування на створення інноваційної продукції (табл. 3).

Таблиця 3

Кількість наукових установ підприємств і організацій НААН

Назва	Станом на 01.01.2011 р.	Стан після проведення реорганізації
Усього установ, підприємств, організацій НААН	123	86
у т. ч.:		
Інститути – Національні наукові центри	10	10
Інститути галузеві та зональні	53	34
Дослідні станції	40	35
Інші	20	7
Усього працюючих, тис. осіб	12,4	8,7

Кабінетом Міністрів України підтримано ініціативу керівництва НААН по залученню в Академію близько 0,5 млрд дол. США державних і приватних інвестицій в найближчі 2-3 роки через створення спільних підприємств з виробництва інноваційної продукції.

Вжиті заходи Уряду сьогодні дозволяють Академії пропонувати Уряду стратегію розвитку окремих галузей агропромислового комплексу через розробку відповідних галузевих програм. У цьому році вже розроблені програми «Зерно України», «Масложировий комплекс», «Від-

роджене скотарство», завершується розробка програм: «Овочівництво», «Садівництво», «Виноградарство», «Цукровий буряк», «Мережа аграрних оптових ринків».

ВИСНОВКИ

Запропоновані основні умови інноваційного розвитку сільського господарства України є пріоритетними і вимагають якнайскорішого втілення в життя. Особливого значення надано завершенню земельної реформи та створенню ринку землі; фінансуванню агропромислового комплексу; науково-технічній діяльності. Вивчення досвіду країн Західної Європи з цього питання дозволило визначити пріоритетні напрямки, які є взаємозалежними та взаємодоповнюючими. Інноваційний розвиток АПК означає його якісне реформування, яке базується на зростанні виробничих показників. Цей процес повинен забезпечуватися постійним використанням більш досконалих технологій виробництва, переробки сільськогосподарської продукції та впровадження інноваційних підходів до управління підприємствами АПК. ■

ЛІТЕРАТУРА

- Іванов В.** Национальная инновационная система как институциональная основа экономики постиндустриального общества / В. Иванов // Инновации. – 2004. – № 5.
- Крылатых Э. Н.** К разработке долгосрочной концепции инновационного развития АПК РФ / Э. Н. Крылатых // Роль инноваций в развитии агропромышленного комплекса. – М. : ВИАПИ им. Никонова: «Энциклопедия российских деревень», 2008.
- Саблук П. Т.** Развитие институций усовершенствования механизму реформирования аграрного сектора экономики / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2010. – № 10.
- Федулова Л.** Тенденції становлення новітнього технологічного укладу світової економіки та роль управління інтелектуальною власністю / Л. Федулова, Л. Цибульська // Економіка України. – 2011. – № 12.
- Шубравська О.** Інноваційний розвиток аграрного сектора економіки України: теоретико-методологічний аспект / О. Шубравська // Економіка України. – 2012. – № 1.
- Жук В. Н.** Реформирование и развитие аграрной науки Украины: инновационный аспект / В. Н. Жук // IV Всероссийский конгресс экономистов-аграрников «Экономические проблемы модернизации и инновационного развития агропромышленного комплекса», Москва, Российский государственный аграрный университет. – МСХА им. К. А. Тимирязева, 27 – 28 октября 2011 г.
- Лайко П. А.** Інноваційні процеси в аграрному секторі економіки / П. А. Лайко, М. М. Кулієв // Економіка АПК. – 2009. – № 9. – С. 26 – 30.
- Шпикуляк О. Г.** Етапність інноваційного процесу та оцінка ефективності інноваційної діяльності / О. Г. Шпикуляк, С. В. Тивончук, О. М. Супрун // Економіка АПК. – 2011. – № 12. – С. 109 – 116.

REFERENCES

Fedulova, L., and Tsybul'ska, L. "Tendentsii stanovlennia novitnyoho tekhnolohichnoho ukladu svitovoi ekonomiky ta rol upravlinnia intelektualnoiu vlasnistiu" [Tendencies of mo-

dern technological structure of the world economy and the role of intellectual property]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 12 (2011).

Ivanov, V. "Natsionalnaia innovatsionnaia sistema kak institutsionalnaia osnova ekonomiki postindustrialnogo obschestva" [The national innovation system as the institutional basis of the economy of post-industrial society]. *Innovatsii*, no. 5 (2004).

Krylatykh, E. N. "K razrabotke dolgosrochnoy kontseptsii innovatsionnogo razvitiia APK RF" [By developing long-term concept of innovative development of the APC]. In *Rol innovatsiy v razvitiu agropromyshlennogo kompleksa*. Moscow: Entskoplediia rossiyskikh dereven, 2008.

Laiko, P. A., and Kuliiev, M. M. "Innovatsiini protsesy v aharnomu sektori ekonomiky" [Innovation processes in the agricultural sector]. *Ekonomika APK*, no. 9 (2009): 26-30.

Shubravska, O. "Innovatsiinyi rozvytok aharnoho sektora ekonomiky Ukrainy: teoretyko-metodolohichni aspekt" [Innova-

tive development of the agricultural sector of Ukraine: theoretical and methodological aspects]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 1 (2012).

Sabluk, P. T. "Rozvytok instytuttsii udoskonalennia mekhanizmu reformuvannia aharnoho sektora ekonomiky" [Development of institutional improvement of agricultural reform]. *Ekonomika APK*, no. 10 (2010).

Shpykuliak, O. H., Tyvonchuk, S. V., and Suprun, O. M. "Etapnist innovatsiinoho protsesu ta otsinka efektyvnosti innovatsiinoi diialnosti" [Stages of the innovation process and evaluation of innovation]. *Ekonomika APK*, no. 12 (2011): 109-116.

Zhuk, V. N. "Reformirovanie i razvitie agrarnoy nauki Ukrainy: innovatsionny aspekt" [Reform and Development of Agrarian Sciences of Ukraine: An innovative aspect]. *Ekonomicheskie problemy modernizatsii i innovatsionnogo razvitiia agropromyshlennogo kompleksa*. Moskva: Rossiyskiy gosudarstvennyy agrarnyy universitet, 2011.

УДК 657:338

ОСОБЛИВОСТІ ВИТРАТ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЦУКРОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

ЧЕРЕШНЮК О. М.

УДК 657:338

Черешнюк О. М. Особливості витрат інноваційної діяльності в цукровій промисловості

У статті проаналізовано та обґрунтовано проблеми та концептуальні напрями класифікації витрат інноваційної діяльності в цукровій промисловості. Особливістю інноваційної діяльності є використання витрат, які окупляться лише в майбутньому, що зумовлює необхідність дослідження даної категорії. Обґрунтовано ознаки розподілу витрат за певними критеріями на основі загальних властивостей та закономірності зв'язків між ними. Багатовекторність класифікації спрямована на встановлення причинно-наслідкових зв'язків між величиною витрат і результатами діяльності. Розглянуто основні складові системи таргет-костинг та її переваги перед традиційними системами управління витратами, обґрунтовано доцільність її впровадження підприємствами цукрової промисловості. Наведений в статті розподіл витрат інноваційної діяльності за різними критеріями в цукровій промисловості необхідно проводити окремо для кожного виду продукції з урахуванням технологічних і організаційних особливостей виробництва. На етапі планування ці витрати доцільно співставляти, коригувати та на основі цього формувати одну стратегію проведення інноваційної діяльності.

Ключові слова: витрати інноваційної діяльності, цукрова промисловість, класифікація витрат інноваційної діяльності, метод таргет-костинг.

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Бібл.:** 10.

Черешнюк Оксана Михайлівна – аспірантка, кафедра аудиту, ревізії та контролінгу, Тернопільський національний економічний університет (вул. Львівська, 11, Тернопіль, 46020, Україна)

E-mail: oksana.duda@gmail.com

УДК 657:338

Черешнюк О. М. Особенности расходов инновационной деятельности в сахарной промышленности

В статье проанализированы и обоснованы проблемы и концептуальные направления классификации расходов инновационной деятельности в сахарной промышленности. Особенностью инновационной деятельности является использование расходов, которые окупятся только в будущем, что обуславливает необходимость исследования данной категории. Обоснованы признаки распределения расходов по определенным критериям на основе общих свойств и закономерности связей между ними. Многовекторность классификации направлена на установление причинно-следственных связей между величиной расходов и результатами деятельности. Рассмотрены основные составляющие таргет-костинг и его преимущества над традиционными системами управления расходами, обоснована целесообразность его внедрения предприятиями сахарной промышленности. Приведенное в статье распределение расходов инновационной деятельности по различным критериям в сахарной промышленности необходимо проводить отдельно для каждого вида продукции с учетом технологических и организационных особенностей производства. На этапе планирования эти расходы целесообразно сопоставлять, корректировать и на основе этого формировать одну стратегию проведения инновационной деятельности.

Ключевые слова: расходы инновационной деятельности, сахарная промышленность, классификация расходов инновационной деятельности, метод таргет-костинг.

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Библ.:** 10.

Черешнюк Оксана Михайловна – аспирант, кафедра аудита, ревизии и контроллинга, Тернопольский национальный экономический университет (ул. Львовская, 11, Тернополь, 46020, Украина)

E-mail: oksana.duda@gmail.com

UDC 657:338

Chereshnyuk O. M. Specific Features of Expenditures of Innovation Activity in Sugar Industry

The article analyses and justifies problems and conceptual directions of classification of expenditures of innovation activity in sugar industry. It states that one specific feature of innovation activity is the use of resources, which will pay back only in future, which justifies a necessity to study this category. It justifies features of distribution of expenditures by specific criteria on the basis of common properties and pattern of links between them. Multi-vector nature of the classification is directed at establishment of cause-and-effect relations between the value of expenditures and results of activity. The article considers main components of the target-costing and its advantages when compared to traditional systems of managing expenditures and justifies expediency of its introduction by enterprises of the sugar industry. The article shows that distribution of expenditures of innovation activity by various criteria in sugar industry should be conducted for each type of product with consideration of technological and organisational specific features of production. These expenditures have to be compared and corrected at the stage of planning and, as a result, form one strategy of carrying out innovation activity.

Key words: expenditures of innovation activity, sugar industry, classification of expenditures of innovation activity, target-costing method.

Pic.: 1. **Tabl.:** 2. **Bibl.:** 10.

Chereshnyuk Oksana M. – Postgraduate Student, Department of Auditing and Controlling, Ternopil National Economic University (vul. Lvivska, 11, Ternopil, 46020, Ukraine)

E-mail: oksana.duda@gmail.com